

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/34/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8824010201
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8824010201.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému A. B. stíhanému pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. mája 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C. D. E., trvale bytom F., G. H. XXX/XX, okr. C. D. E., pre skutok právne posudzovaný ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 28.12.2023 v čase okolo 21:05 hod. v obci F., okres Vranov nad Topľou, na ul. G. H., na prístupovej ceste k rodinnému domu č. XXX/XX prišiel do bezprostrednej blízkosti, cca 50 cm, k službukonajúcemu policajtovi, práp. G. H., služobne zaradenému na Obvodnom oddelení PZ v Hanušovciach nad Topľou, ktorý v tom čase stál pri služobnom vozidle po preverení predchádzajúceho oznámenia udalosti, ktorá sa mala odohrať na vyššie uvedenej adrese a bol k nemu otočený chrbtom, kde následne s nezrozumiteľným krikom v rómskom jazyku zodvihol nad svoju hlavu obe ruky, v ktorých držal sekeru (tzv. kálačku), s ktorou naznačoval pohyb akoby v úmysle práp. G. H., člena hliadky, zasiahnuť, načo reagoval veliteľ hliadky práp. I. G. hlasitým zvolaním „zbraň“, po ktorom zareagoval a v ďalšom konaní mu zabránil samotný práp. G. H., a to použitím odvrátného úderu rukou a následne za asistencie policajta práp. I. G. aj vykonaním služobného zákroku voči osobe A. B. s použitím donucovacích prostriedkov a to hmatov, chvatov a pút, za pomoci ktorých bol obvinený obmedzený na osobnej slobode, kde pri pokuse o útok nespôsobil službukonajúcim policajtom žiadne zranenia, ani škodu na majetku.

spod obžaloby o s l o b d z u j e, pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre skutok tak ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný nevyužil právo urobiť vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka poškodeného práp. G. H., svedkov práp. I. G., svedkov J. B., K. B., E. L., M. G., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zápisnicou o vydaní veci, zápisnicou o rekonštrukcii, záznamom o dychovej skúške

obžalovaného, správami Sociálnej poisťovne, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a napokon aj odpisom z registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov a správou obce F. a Ústavu na výkon väzby Košice, lustráciami v databáze súdov a spismi týkajúcimi sa skorších odsúdení obžalovaného a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný uviedol, že býval u rodičov s družkou, aj brat tam má rodinu a ešte jeden brat je slobodný. Družka sa volá B. G. G.. On s bratom vonku rezali drevo, potom bolo asi sedem hodín večer, sedeli, mali aj vypité. Družka z ničoho nič sa z nervov pichla nožom. Prišla záchranka, ošetrovali ju pred ich domom. Prišli tam aj policajti. Záchranári boli pred ich domom s autom a vo vnútri ošetrovali družku. Prišli tam aj policajti, boli dvaja, pýtali sa, čo sa stalo. Povedal im, že družka sa pichla. S policajtami sa rozprával pred dverami, policajti prišli na aute. Policajné auto bolo zaparkované asi tri metre od ich dverí a sanitka cez cestu na druhej strane, medzi tými autami boli možno 4 metre, všetci stáli pozdĺžne rovno. Aj policajtom povedal, že družka sa sama pichla, že nervózna bola. On s policajtmi pekne rozprával. Prišla tam družkina mama E. L. a aj jej priateľ M. G., oni prišli na aute z druhej strany od cesty a išli k záchranke. Bolo to asi 20 metrov čo oni boli so svojim autom od ich domu, ich auto stálo na tej strane kde záchranka. Ako družkina mama a G. odišli od záchranu, začali mu nadávať a začali sa mu vyhrážať, že ho zabijú. Kričali po hanbe, rozprávali po cigánsky. Začali mu nadávať, že keď pôjde do N., tak ho zabijú, oni išli k svojmu autu. Najprv si ich nevšimol, povedal policajtom, aby im išli povedať, aby išli preč. Jeden policajt stál pri policajnom aute a druhý stál za záchrankou. Ešte od auta stále na neho kričali. Tomu policajtovi, ten ktorý stál pri policajnom aute, povedal, že by ich vyhnal preč, lebo sa vyhrážajú. On mu povedal, že si ich nemá všímať, že sú šalení. Išiel do domu, povedal mame, že by dala malú spať a on ide do Vranova za družkou. V záchranke ešte stále ošetrovali družku. Vyšiel potom von a začul ešte raz od G., že keď pôjde k nim, tak ma zabijú. Vošiel dnu do domu, zobral tú káľáčku, sa rozbehol smerom k nim a tak ten policajt, čo bol pri policajnom aute, kričal zbraň. Rozbehol policajt ten od záchranky a odzadu ho spacifikoval, potom ho dali do auta a zobrali ho do Hanušoviec a potom do Vranova. Keď išiel s tou káľáčkou, tak ju držal v pravej ruke a sa rozbehol. Káľáčku držal v ruke pri páse a keď sa rozbehol ku L. a G., povedal choďte preč, lebo vidíte, že ošetrujú, nech ju v klude ošetrí. S tou káľáčkou prešiel možno 4 metre, bola to taká rýchla chôdza. Ako sa rozbehol, zacítil policajtove prsty na pravom ramene a skočil mu na nohu a spacifikovali ho. Chytil ho ten policajt, čo bol pri záchranke, bol to policajt H.. Keď vychádzal s káľáčkou z domu, tak záchranka už odchádzala, tak on sa už obliekol, lebo chcel ísť do Vranova. Záchranka stála tam na mieste, keď vychádzal a odchádzala, až keď ho spacifikovali. Keď vychádzal s káľáčkou z dverí rodinného domu tak zadné dvere na záchranke boli zatvorené. Zatvorená bola celá sanitka, zima bola, ju ošetrovali, tak oni nemali otvorené dvere. Vedel, že sanitka odchádza, lebo keď ho spacifikovali, tak povedali L. a G., choďte preč, lebo aj sanitka išla preč. Okrem toho, keď policajti preverovali, čo sa stalo jeho družke, prebehla medzi ním a policajtami aj iná komunikácia a to, len keď prišlo to auto, povedal tomu policajtovi, aby poslal L. a G. preč, ináč s nimi nehovoril. Na otázku, keď išiel s tou káľáčkou, prečo išiel v takej blízkosti policajtov, uviedol, že on ich obehol, jeden stál pri aute a druhý pri záchranke, možno bolo medzi nimi 4 metre. On vtedy kričal, aby išli preč, kričal to po rómsky. S káľáčkou z domu vyšiel, lebo chcel ich vyhnáť z toho miesta, aby išli preč E. L. a G., aby mohli v klude záchranári ošetriť družku. L. a G. s policajtami nerozprávali. Oni išli po chodníku a zastali od záchranky pri svojom aute. Dobre ich videl na tom mieste. K vzťahu pred 28.12.2023 s policajtami pánom G. a H. uviedol, že sa s nimi poznal, že si s nimi zdravil, poznal ich po kolegoch, lebo chodil robiť na farmu a náčelník je ich šéfa bratranec. Poznal oboch tých policajtoch po mene. Nemali predtým medzi sebou žiadne konflikty.

Poškodený práp. G. H. vypovedal, že nevie, aký to bol deň, ale bola to nočná služba v decembri 2024. Boli vyslaní s kolegom G. do obce F., na ulicu G. H. operačným dôstojníkom na preverenie oznámenia. Malo tam dochádzať k nejakým nezhodám, bolo to sprostredkované oznámenie cez tretiu osobu a dodatok k oznámeniu bol, že poškodená mala byť bodnutá nožom. Došli na tú adresu, vošli do obydliu, do rodinného domu, bolo tam viacero ľudí, bol tam obžalovaný, jeho družka, jeho matka a ešte nejaké deti, a ešte jedna pani, keď si dobre pamätá, ale bolo tam viac ľudí. Poškodená v tom oznámení, teda družka obžalovaného, ležala na posteli pod oknom a mala nejakú menšiu ranu a to niekde nad bruchom. Na miesto samozrejme bola privolaná aj posádka RZP. Po príchode ošetrili ranenú. Ošetrovali ju aj dnu v obydlí a potom ju zobrali do RZP. Keď ju zobrali do RZP, tak ešte vyťažovali ďalších ľudí na mieste, ako k tomu zraneniu došlo. Každý tvrdil to isté, že ona si zranenie spôsobila sama. Odôvodňovala to tým, že obžalovaný ju neustále obviňoval z nejakej nevery a ona si potom takým menším nožom priložila k telu a prepichla si odev aj tú kožu. Obžalovaný bol dosť agresívny, arogantný, bol pod vplyvom alkoholu každopádne. A potom ešte išiel do rýchlej vyťažitiť poškodenú, či náhodou nezmení výpoveď,

resp. že keď je izolovaná od svojho prostredia, tak buď by potvrdila alebo vyvrátila svoju verziu. Ona opakovala stále to isté, aj pred záchranármi. Potom čakali vonku pred obydľím na tej ulici G. H. a to z toho dôvodu, že vonku už bolo viacero ľudí, aby rýchla bezpečne mohla ošetriť a odísť, vtedy ju ošetrovali v sanitke. Oni takisto sedeli v ich služobnom vozidle, s ktorým stáli na strane ako je obydlie obžalovaného. Prvotne stáli opačne, keď prišli po oznámení, ale kým ošetrovali tú pani v záchranke, tak sa otočili a to z toho dôvodu, že je tam dosť úzka ulica, po pravej aj ľavej strane sú poparkované autá, tak aby nešli súbežne jedným smerom, ale aby oni mohli ísť na Hanušovce a záchranka smerom na Vranov. Zadná strana ich auta približne licovala so stenou domu obžalovaného, skôr s pozemkom domu obžalovaného. Záchranka stála na druhej strane smerom na Vranov, zadné časti auta boli k sebe. Počas toho ako boli v aute a pani ošetrovaná, prišlo ďalšie auto, ktoré stálo na ceste v smere svojej jazdy do Vranova, zastavilo približne 10 metrov od ich auta. Tým autom prišli príbuzní poškodenej. Bola tam asi jej matka a druh matky. Vodič z toho auta asi nevystúpil alebo vystúpil, ale len vonku fajčil, ale zo strany spolujazdca vystúpila matka tej poškodenej a zozadu asi ten jej druh, ktorý tam niečo rukami rozhadzoval, oni v tom čase sedeli v aute. Kolega sedel na strane spolujazdca a on na strane vodiča, auto mali naštartované. Najprv vystúpil kolega z pravej strany a išiel smerom k vozidlu, ktoré prišlo, on vypol chod motora, zaradil jednotku, zatiahol rúčnu brzdu, teda z vozidla vystúpil neskôr ako kolega a kolega už bol asi na polovici až trištvrtine k tomu vozidlu, teda medzi našim vozidlom a tým tretím vozidlom. Keď bol kolega asi na tom mieste, tak osoba ten M., čo tam rozhadzoval rukami, sadol do auta. Kde bol v tom čase obžalovaný a čo v tom čase robil neviem. On sledoval to, čo sa dialo pred nimi, teda pri tom treťom vozidle Ale ešte medzitým bola pri RZP jej matka, zisťovala zdravotný stav svojej dcéry. Tá matka potom prišla k ich vozidlu a nie je si istý, či tam bol aj ten M. pri RZP, a oni prišli z pravej strany vozidla RZP a potom prišli k ich vozidlu a išli k svojmu vozidlu, na ktorom došli. Vtedy oni ešte stále sedeli vo vozidle, až potom vystúpili z vozidla. Keď teda do toho tretieho vozidla nastupovali matka a ten jej druh, on vtedy stál pri ľavej prednej strane ich vozidla a nevie vzdialenosť, ale kolega asi približne v strede komunikácie, bol možno od neho 5-6 metrov. Kolega ako oni nastupovali do toho tretieho vozidla sa otočil smerom k nemu a skríčal zbraň. On sa v tom momente otočil a za ním stál obžalovaný s káľáčkou, ktorú mal vztýčenú nad hlavou a držal ju v oboch rukách, teda obojručne, držal ju oboma rukami zovretú v pästi. Keď zbadal, že je tá káľáčka vztýčená, tak nevie ktorou rukou išiel do protipohybu, v dôsledku čoho tá káľáčka vypadla a pri využití donucovacích prostriedkov dali obžalovaného na zem a ho spacifikovali. Keď bol kolegom upozornený na zbraň, obžalovaný bol telom k nemu, keď sa otočil, vzdialenosť to bola taká, že ho mal rukou na dosah. V tom prišiel už kolega G., už k nemu aj obžalovanému, v tom čase už bol obžalovaný na zemi, priložili mu putá, kedy prišla ešte aj mama obžalovaného, ktorá zobrala káľáčku dnu. Vykonali prehliadku osoby (obžalovaného) a dali ju do služobného motorového vozidla. On potom ešte išiel do domu, aby pani vydala tú káľáčku. Vydala ju a tak odišli preč na obvodné oddelenie. Osádka toho tretieho vozidla, čo tam došlo, niečo vykrikovali v rómskom jazyku. Takisto tam bolo dosť ľudí vonku, takže tam bol chaos, lebo takisto neboli ticho. Na otázku k rozhľadovým pomerom uviedol, že je tam verejné osvetlenie, niekde v tej oblasti ako bolo to tretie auto, vidieť určite bolo, bola dobrá viditeľnosť. K tomu, či s obžalovaným komunikovali aj okrem zranenia jeho družky, uviedol, že obžalovaný, bol neustále vulgárny a agresívny a nielen voči ním ale aj posádke RZP. Stále tam chodil a zasahoval do toho ošetrovania. Búchal dverami v obydľí, otázky, ktoré dávali zdravotníci, tak mal odpovedať zranený a nie on. Teda obžalovaný zasahoval do ošetrovania tam v obydľí. Ona na toto jeho správanie reflektovali tak, že ho upozornili a vyzývali ho, aby sa ukludnil, že to k ničomu dobrému nevedie. Či bola s obžalovaným komunikácia aj vonku na ulici, si už nepamätá. Keď prišlo to auto s príbuznými, oni boli vtedy v aute s kolegom, komunikovala s nimi matka poškodenej. Obžalovaný nespomínam si, že by s ním komunikoval. Komunikoval hlavne s matkou poškodenej, lebo ona obišla rýchlu a prišla na ľavú stranu ich vozidla. Keď s ňou komunikoval, sedel v aute, spustil okienko. Na otázku, z jeho pohľadu smerovala tá káľáčka alebo ten útok, uviedol, že podľa neho na hlavu, lebo keď niekto nechce útočiť, tak asi je iné, keď má káľáčku vedľa tela s tou železnou časťou k zemi a je rozdiel, keď stojí tesne za niekým a má ju v oboch rukách nad hlavou. Či v tom čase obžalovaný niečo kričal alebo rozprával nevie. V čase útoku obžalovaného auto záchranky odchádzalo, lebo následne kontaktoval záchranára, pána L., lebo vie, že majú na bočných stranách na RZP kamery, ale on povedal, že oni to ani už nevideli, lebo už bolo auto v pohybe. Poškodený tiež uviedol, že v minulosti v rámci svojej pracovnej činnosti riešil obžalovaného, bolo tam viacero oznámení, zvyčajne to bolo asi občianske spolunažívanie, teda priestupky. Iný vzťah s obžalovaným nemal, obžalovaného poznal iba čo sa týka práce. K tomu, na koho E. L. a M. G. kričali, uviedol, že postavenie tých áut bolo v uhlopriečke, takže kludne to mohlo byť smerované aj im, alebo niekomu kto bol za nami. Ale on rómskemu jazyku nerozumie a oni kričali po rómsky. V čase, keď zo strany obžalovaného malo dôjsť k útoku, osádka tretieho vozidla, tak buď už boli v aute, určite niektoré osoby boli v aute, alebo boli pri

tom aute. K ich zotrvaníu na mieste po preverení oznámenia uviedol, že si myslí, že mali oprávnenie zostať na mieste, oni informovali operačného. Zostali tam, aby došlo k bezpečnému ošetreníu, boli v osade, kde žijú Rómovia, situácia bola aká bola, napätá, vypätá, nočná hodina, tma. Teda je bežné, že v takýchto prípadoch tam ako hliadka zostávajú. Nestáva sa často, že by RZP tam zostávala dlhšie ako oni. Ak by v tom čase došlo tam k nejakému protiprávnemu konaníu, oni by museli zamedziť takémuto protiprávnemu konaníu a prípadne aj vykonať služobný zákrok. Na otázku ako boli ustrojení uviedol, že boli obaja v služobnej rovnošate s označením príslušnosťou k policajnému zboru. K tomu, či hrozilo nejaké nebezpečie zo strany osádky tretieho vozidla, uviedol, že vo vzťahu k ním asi nie, lebo v takom prípade by kolega išiel smerom k tej osádke. Vo vzťahu k obžalovanému ťažko predvídať kroky niekoho. Vo všeobecnosti by hrozilo minimálne ohrozenie verejného poriadku, preto má za to, že ich prítomnosť tam bola potrebná.

Svedok práp. I. G. vypovedal, že bol v službe s kolegom pánom H., bolo to 28.12. v roku 2023, mali nočnú službu. V čase okolo osem alebo deväť hodín večer ich operačný dôstojník vyslal do obce F., že tam sú nejaké domáce nezhody v rodine asi B. a mal tam byť aj útok kuchynským nožom, teda toto išli preveriť. Prišli do obce F., vedeli, kam majú ísť a to vďaka miestnej znalosti, nakoľko on sám už v tej domácnosti bol niekoľkokrát na preverenie. Vtedy sa jednalo sa o občianske spolunažívanie, teda o priestupky a to medzi obžalovaným a B. G. G., oni sú asi druh a družka. Prišli tam, vošli do vnútra, to bola asi taká kuchyňa s obyvateľkou, vypýtali si súhlas so vstupom. Povedali, na aké preverenie prišli, čo bolo nahlásené. Na posteli ležala B. G. G. a mala asi nejaký uterák priložený na brušnej časti. Po dome chodil nervózný hore dole obžalovaný a bola tam aj jeho mama. Chodil nervózný, bol nepríjemný, búchal tam, sa dožadoval stále, kde je RZP. Pravdepodobne mal obžalovaný aj niečo vypité. Chodil, sadol si k tej B., potom buchol do dverí, chodil z izby do izby. Oni mu hovorili, aby sa ukludnil, že toto tej situácii nepomôže. Potom na chvíľu poslúchol a potom zasa, že kde je RZP tak dlho. RZP prišla a išla k pani B. G. G.. Poznám ju, lebo mali viackrát preverenia ohľadom nej, pýtali sa ako došlo k tomu úrazu, lebo im bolo povedané, že to bolo kuchynským nožom, ale nevedeli ako sa to stalo, preto to zisťovali. B. G. G. im povedala, že sa sama asi dvakrát bodla nožom. RZP ju ošetrovali a ukludňovali ju, aby si neuškodila, to bolo keď ležala dnu v dome. Prekvapilo ho, že obžalovaný ešte verbálne zaútočil na pracovníkov RZP, že nech sa ňou niečo robia. Potom sa aj tak slovne chytili, keďže obžalovaného pozná: „A. prestať, pracovníci RZP prišli pomôcť tvojej družke a ty ešte na nich tu slovne vyskakuješ.“ Asi to pomohlo, asi išiel vedľa do izby. RZP ju potom brali na nosidlách a išli vonku, dali ju do sanitky a tam ju ošetrovali. Najprv boli s kolegom vonku, potom išli ich nášho služobného auta. Najprv mali auto zastavené smerom na Vranov aj RZP mala smerom na Vranov, ale potom kolega H. bol vodič a otočil ich vozidlo smerom na Hanušovce. Keď kolega preparkoval, auto stálo ako končí dom, oplotenie, niekde na hranici medzi ich domom a susedovým domom. RZP stála v smere ako prišli, teda už vo vzťahu k ich vozidlu na druhej strane. Kolega, poškodený, ešte bol v sanitke a bol ešte raz vyťažiť tú B., či sa naozaj sama bodla. Kolega prišiel vonku z tej sanitky a povedal, že nič nové nezistil, že sa pichla sama. Potom prišli príbuzní B.. Oni boli vtedy vo vnútri v aute, kolega bol šofér na mieste vodiča a on na mieste spolujazdca. Prišla jej mama, jej druh M. G. a mali aj nejakého vodiča, prišli autom smerom od Hanušoviec. Oni zostali stáť približne ako býva O. O. a to v ich zornom, to auto, ktorý prišli, bolo asi 15-20 metrov od nich. Podotkol, že bola aj tma, takže všetko človek si nevšimne. Nervózna bola jedna aj druhá strana, pokriky z jednej aj druhej strany po rómsky, on nerozumel, čo kričia, vie len pár slov. Vedel len dedukovať emócie, hlasne rozprávali, dvíhali ruky. Tá komunikácia zo strany tej matky B. a jej druha bola jednak smerom k domu obžalovaného, ale potom si aj niečo hovorili, keď pozerali do zeme. Bolo to trochu dlhšie, kým tú B. ošetrili, tak obžalovaný stál vonku a čakal, čo bude s jeho družkou a že kde ju odvezú. K potýčke fyzickej medzi matkou B. a obžalovaným nedošlo, ale niečo si tam po rómsky hovorili. Matka B. prišla k RZP, asi sa pýtala na ňu, na jej zdravotný stav a kde ju vezú. Potom, keď povedali, že kde ju odvezú, tak matka a G. išli k autu, ktorým prišli. A oni boli v tom čase v aute. Potom dvíhol hlavu a videl, že ten M. G. bol pred autom a videl neverbálnu komunikáciu, že dvíhal ruky a niečo kričal. Hneď vystúpil z auta, išiel pred ich služobné vozidlo, urobil dva - tri kroky a vravel M., už je koniec tomu, nech sadnú do auta a idú za B.. On ešte stále niečo kričal po rómsky a ukazoval niečo, dvíhal ruky, ale nevie voči komu. Keď mu povedal, že už nech sa ukludní, nech idú za ňou, tak sa otočil a išiel smerom k autu, urobil možno 2-3 kroky. On v tom, keď bol pred vozidlom, urobil 2-3 kroky späť, ale stále pozeral smerom k G., aby niečo neurobil, dá sa povedať, že cúval. Po tom cúvaní sa otočil a uvidel ako nad kolegom H., poškodeným, je káľkačka, ktorú držal A. B., držal ju dvoma rukami hore. Hneď skričal zbraň, kolega sa otočil, on bežal k nemu, ale kolega sám najprv dvíhol ruku a káľkačku obžalovanému z ruky vyrazil, káľkačka spadla za a myslí, že aj kolega dal obžalovaného na zem. On pribehol k nemu a dvaja kľáčali na obžalovanom a kolega ho spútal. Potom ho dvíhli hore a dávali ho do ich služobného vozidla. On si sadol dozadu

k nemu, ešte kričal na kolegu, aby išiel pre káľačku, aby bol dôkaz. Káľačka tam už nebola, lebo keď prišiel kolega, vravel, že bol vo vnútri domu pre káľačku. Myslí, že matka obžalovaného mu ju dávala. Vzali káľačku a obžalovaného a išli na OO PZ. Posledná poloha obžalovaného, ktorú zaregistroval, kým došlo k útoku, že obžalovaný bol pred domom ako bola RZP, tam pred domom stál a čakal, čo bude s jeho družkou. Keď ho potom videl, obžalovaný mal káľačku v dvoch rukách zdvihnutú nad hlavou, držal ju oboma rukami nad hlavou. Držal ju asi tak, ako keď sa káľa drevo. Pred obžalovaným s tou káľačkou stál kolega možno pol metra až meter, či už išiel v rozmachu od domu alebo tesne pred ním dvihol káľačku to nevie, lebo bol chrbtom otočený, ale v momente, keď sa otočil, tak káľačka bola zopár centimetrov nad hlavou kolegu, obžalovaný mal káľačku v vzpriamenej polohe hore, obžalovaný bol priamo za chrbtom kolegu a smeroval na kolegu. Vozidlo RZP už bolo na odchode, už boli niekde ďalej, už boli na pohybe. S kolegom boli obaja v uniformách. Vzadu majú napísané polícia reflexne a vidno to dobre aj v noci a vtedy mali toto oblečenie na sebe. Ten nápis reflexný je na všetkých bundách a tričkách na zadnej časti oblečenia, teda na chrbte.

Svedkyňa J. B., matka obžalovaného, uviedla, že býva v F., bývajú s ňou deti, B. s manželkou K., ich deti, syn A. a ešte syn G., ktorý je slobodný. Býva tam aj A. družka, B. G., ktorá má dve deti z iného vzťahu a spolu so synom majú tiež dve deti, A. a P.. Stalo sa tak, že družka A. sa popichala s nožom, bolo to asi 30.12.2023 k večeru okolo ôsmej. Keď sa pichla, A. to ani nevedel, on tam ani nebol. Ona sa jej opýtala, že čo robí, videla škrabnutie, videla, že jej ide zle, tak jej zavolala záchranku, tá prišla asi až o 10-20 min, trikrát tam volala. A potom prišli aj policajti. Pýtala sa policajtov, že prečo prišli. Oni im povedali, že tiež nevedia, že im niekto volal. Záchranári zobrali B. do sanitky. Oni sa rozprávali, čakali, čo sa s ňou bude diať. A. bol nervózný, bol taký ako zošokovaný, že čo urobila, nevedel, čo sa stalo, až potom sa dozvedel. Policajti čakali u nich, sedeli v kuchyni. Keď zobrali B. do záchranky, tak policajti išli von. Záchranka stála na druhej strane od ich domu a policajti tiež hneď tam, no na ich strane. E. L., mama B., prišla aj so svojim druhom M. a ešte niekto tam bol na aute. Oni stáli s tým svojim autom ďalej ako policajti, ale auto bolo otočené iným smerom. Keď záchranka odišla, vyšli von, teda ona, A. aj K.. Tak v klude tam stáli a pozerali. Otvorili vchodové dvere do domu a tam stáli. Práve záchranka odchádzala a E. išla smerom od záchranky k svojmu autu. Ona nadávala, kričala, všelijako na A. po rómsky, že je koňar, degeš. A keď došli k svojmu autu, išiel s ňou aj ten jej druh a ešte ten, čo s nimi bol. Stáli tam policajti, policajti mali auto pri tom kontajneri, lebo sa presunuli ku kontajneru. Jeden policajt stál pri zadných dverách auta naľavo a druhý policajt niekde vpredu pred autom. Lebo E. s M. z N. kričali a ten policajt stál tam, asi im hovoril, aby boli ticho. Ale ten M. začal zasa kričať na A., že ho zabije, keď ho chyť. Viem isto, že kričal na A. zabijem ťa, zabijem ťa, ale neviem isto, či to bolo po rómsky alebo nárečím. A. chytil tú sekeru, ktorá bola opretá v predsieni v dome. Takto ju chytil, držal ju v pravej ruke a krokom išiel k ním, teda smerom k E.. Ako on kričal a zobral tú sekeru, tak ona len zobrala šľapky a utekala za ním, ale nestihla nič, lebo bol už na zemi, policajti ho spacifikovali. Keď išiel A. k ním, tak išiel takým zrýchleným krokom. S policajtami komunikoval len dnu v dome, niečo im povedal, lebo B. prichádzalo zle a že záchranári neskoro prišli. A. bol taký rozrušený, skôr ako prestrašený z toho, čo sa stalo, lebo on nevedel najskôr, čo ona spravila. Vzťah medzi obžalovaným a policajtmi bol normálny, nič nemal proti nim, normálne sa bavili, nemal dôvod nič, žeby sa s nimi hádal alebo, že by mal nejaký dôvod na nich útočiť, oni sa normálne rozprávali. A. vzal káľačku z domu, lebo ten muž čo bol s E., on sa mu vyhrážal, že ho zabije, že keď ho niekde chyť, že ho budú niešť, teda A., iba v plachte. A. tam nemal s policajtmi nič také, on by si to ani nedovolil, nemal dôvod prečo. Oni mali vtedy iné starosti o B., aj A.. Keď sa niečo také stane, tak človek má iné myšlienky, má strach, starosti, že čo sa stalo.

Svedkyňa K. B., švagriná obžalovaného vypovedala, že bývajú so svokrou aj švagor, obžalovaný, deti a jeho družka. Bolo to večer, bola tma, brali družku obžalovaného, lebo sa sama pichla s nožom do brucha. Keď prišla záchranka, všetko bolo ešte dobré. Keď začala ísť preč záchranka, bolo ešte všetko dobré, nič sa nedialo vonku, ešte A. nič nespravil. Potom E. L., mama B., družky obžalovaného, začala kričať a začal aj ten M. kričať, kričal, že: „keď prídeš do N., tak ťa zabijem“, toto kričal na A.. Ona bola pri dverách do domu, E. aj M. boli ďalej od nej a začali vtedy kričať. Keď na A. kričali, tak on bol vtedy ešte tiež pri dverách do domu. Keď začal ten M. kričať, že ho zabije, keď príde do N., tak A. zobral totu káľačku, káľačka bola v dome na chodbe, a on zobral tú káľačku a bežal, tak chodil, nie bežal, tak teda rýchlejšie chodil. A on išiel tam, kde oni stáli. Policajti tam boli, policajti prišli autom. Ona stála pri dverách, oni stáli s autom troška ďalej, otočení boli smerom do Hanušoviec. Policajti boli dvaja. Jedného videla, že stojí vonku pri aute policajnom a otočený chrbtom. A on bol otočený ku E. a ku M., lebo s nimi sa rozprával. Druhého nevidela. A., keď zobral tú káľačku, tak kráčal, ani nedošiel ku M. a ku E., lebo takoj policajti od neho zobrali tú káľačku, zvalili ho, dali ho na zem. Tam už, keď ho zvalili na zem, tak už boli dvaja.

A. ku ním nedošiel, oni sa hádali, M. kričal na A.. A. mal káľačku, mal ju zdola, mal ju dole pri nohách a teda nemal ju tak hore ako oni hovorili. On ju mal, káľačku, pri nohe, pri pravej nohe. On nemal dôvod útočiť na policajtov. Ona len toto videla, lebo potom išla do domu, lebo deti začali plakať. M. nenávidí A., ani tá matka družky, E., nemá rada A.. Jak sa toto odohralo, tak išla dnuka, ale predtým celý čas bola len pri tých dverách, nikde inde nešla. Obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, ale nebol až taký, on ešte vedel, čo robí. Na otázku, ako sa obžalovaný správal voči členom alebo príslušníkom RZP uviedla, že on bol celý čas kludný. Nič taký nebol, nebol agresívny. Aj pekne sa rozprával s policajtami. Obžalovaný bol pri záchranke, ale nič sa nedialo, ešte policajti tam vtedy stáli, aj sa rozprávali policajti s A.. Ale pekne sa rozprával. D. A. ani nervózny ani nič, kludný bol. Keď prišla L. s G. a niečo na neho kričali, bol na nich nervózny, nevie, či on niečo rozprával. E. s G. kričali po rómsky. K rozporu s jej výpoveďou, či mal káľačku v vzpriamených rukách alebo ju mal pri sebe, uviedla, že vzpriamené ruky sú, keď má ruky hore. Ona si naozaj nepamätá ako to bolo. Asi tak ju mal (názorne ukázala, ako by držal káľačku v oboch rukách, zohnutú v predlaktí.) Káľačku by mal na úrovni pleca. K viditeľnosti uviedla, že nebola veľmi dobrá. Vonku bola tma. Na ulici je tam jedno svetlo, ale tak trošku ďalej. K vzťahu obžalovaného a jeho družky, že dobrý vzťah majú, veľmi si rozumejú, aj on aj ona sú dobrí a o priestupkoch nevie, lebo chodíeva aj k mame, tak nevie, čo vtedy bolo.

Svedkyňa E. L. uviedla, že bolo to niekedy medzi sviatkami v roku 2023, jej dcéra B. vtedy žila v F. s obžalovaným ako druh a družka. Bývajú v rodinnom dome s jeho matkou a jeho súrodencami. Bolo to už večer, zavolała jej vnučke niekto z F., lebo ona býva v N., že obžalovaný bodol jej dcéru. Ona si zohnala auto, bol to dedo jej vnučky L. G.. Sadli do auta ona, jej druh M., vnučka aj ten šofér, jej dedo. Išli s tým autom do F., keď tam zastavili, prišli k domu obžalovaného, bola tam záchranka a bola tam aj polícia. Išla k policajtom a spýtala sa, čo sa stalo. Povedali jej, nech ide k záchranke, že tam jej povedia. Išla, pýtala sa a asi doktor jej povedal, že dcéra bola bodnutá, viacej nič nepovedal. Potom odišla odtiaľ, lebo záchranka pomaly odchádzala, zavreli dvere. Išla ku domu obžalovaného a nadávala obžalovanému, že čo sa robí frajer na ňu. Obžalovaný stál pri dverách, stála tam aj jeho matka, to si pamätá určite. Hovorila obžalovanému, že už nevie, čo má robiť. Keď mu nadávala, tak hovorila po rómsky, možno tam dodala aj nejaké slová vulgárne, lebo v tom strese, čo tam bola, tak nevie, ani si už presne nepamätá, čo tam rozprávala. Aj jej druh M. zakričal na obžalovaného, že sa robí frajer na ženy. Vnučka bola chvíľu vonku, ale potom si sadla do auta. Pri záchranke bola ona, policajti stáli vonku pri svojom aute, auto mali zaparkované blízko domu obžalovaného. Záchranka bola na druhej strane a auto policajtov bolo pri dome obžalovaného blízko. Policajti boli dvaja, stáli vonku pri aute. Jeden policajt stál pri prednej časti auta, na ľavej strane ako sú svetlá. A druhý vzadu pri dverách na pravej strane. Policajt jej povedal, keď kričala na obžalovaného, že robí veľký rozruch, že nech si ide sadnúť do auta, aby už odišli preč domov alebo aby išli do Vranova za dcérou. Myslí, že to jej povedal ten policajt čo sa volá asi G.. Ešte hovorila policajtom, že prečo s tým nič neurobili. A povedali, že čo oni mohli urobiť, keď dcéra povedala, že to ona sa sama pichla. Potom nevie odkiaľ vybehol obžalovaný s tou káľačkou, keď jej druh mu povedal, že či je na ženy, že nech sa ide biť s ním, s chlapami a nie so ženami. A vtedy obžalovaný vytiahol, nevie z kade, káľačku. M., keď to hovoril obžalovanému, tak stál trošku ďalej od policajného auta. Obžalovaný bol vtedy pri dverách do domu. Keď obžalovaný vyšiel s tou káľačkou, tak vtedy povedal, „teraz vy uvidíte“. Tiež rozprával po rómsky. Nevie, na koho myslel. Obžalovaný išiel s tou káľačkou na nich. Obžalovaný vyšiel na cestu z domu, keď vyšiel z domu, tak útočil na nich, káľačku držal v ruke. Držal ju v dvoch rukách, jednu ruku mal zohnutú a tak držal tú káľačku. Mal ju na úrovni ruky a držal ju hore. Káľačku držal tak, že ju mal blízko pri hlave. Keď išiel k ním, polícia na neho zakričala, asi že stoj. A nevie, on asi neposlúchol a potom už oni zakročili. Potom už aj na nich kričali, aby išli do auta, že to už nie je dobre, preto aj išli do auta a odchádzali. Z auta videla ako obžalovaný ležal na zemi a že mu dávali putá na ruky. A jeho matka už stála pri ňom. Keď A. išiel k ním s tou káľačkou, tak obidvaja policajti stáli vpredu pri aute, nie pri sebe ale od seba. Ja som už bola vtedy od nich ďalej, ale neviem odhadnúť koľko to bolo. Po výzve na odstránenie rozporov s jej výpoveďou z prípravného konania uviedla, že už si teraz všetko nepamätá, bolo to tak ako to vtedy zapísali. Vtedy si to asi lepšie pamätala. Áno, toto videla, ako sa otočil A. s tou sekerou a teda, že keď bol obžalovaný rozbehnutý so sekerou, tak policajti zakričali, že čo robí a obžalovaný zareagoval tak, že sa so sekerou v rukách otočil na policajtov a držal v rukách pred nimi sekeru. Potom sme už ostatné videli z auta. Ona vzdialenosť 2 metre obžalovaného od policajtov nedávala, možno policajti to tam dali. Už vtedy bola aj tma, keď tam boli, ona vzdialenosť asi nedávala. Možno to tak policajti odhadovali a tak to zapísali. Ale vie koľko je približne 4 metre aj 2 metre. Na záver na otázku, či vie dôvod, prečo obžalovaný zobral káľačku, uviedla, že to nevie, lebo ona tam s nimi nebýva, asi preto, že čo povedal jej druh.

Svedok M. G. vypovedal, že žijú ako druh a družka s E. L., bývajú v N.. E. L. má dcéru B. a ona žije v F., žila tam s obžalovaným ako druh a družka. Nepamätám si už presný mesiac, ale bolo to večer, vnučka E. – L. prišla za družkou, že obžalovaný pichol B.. Vnučka išla za dedom a vybrali sa tam autom. Išli do F. on, E. L., vnučka L. a jej dedo. Stáli tam policajti s autom aj záchranka. Policajti stáli pri dome obžalovaného a záchranka tiež stála pri dome. Išiel k policajtom a tí mu hovorili, aby išiel do auta. Obžalovaný stál vonku pred svojim domom pri dverách do domu. Iba toľko povedal, že sa robí na ženu chlop, že nech sa robí na chlopa chlop. On išiel do chyži po kávačku. A jak vyšol sa rozbehol za nimi, tak on ucekal. Nepamätá si, či bol dakto ešte pri dome obžalovaného. On videl obžalovaného, keď išiel po kávačku. On stál pri policajnom aute. Policajti sedeli vnútri. A keď sa obžalovaný rozbehol s kávačku, tak vtedy prišli vonku. On vyšiel vonku z auta, aj E.. Ešte keď prišli, tak E. išla ku záchranke, že je mama B.. Keď obžalovaný vyšiel s kávačku, stála pri ňom. Keď obžalovaný zaútočil s kávačku, tak ho policajti dali na zem a dali mu putá. Povedal obžalovanému po rómsky, nadával mu po rómsky, ale vyhrážať sa mu nevyhrážal, nepamätá si, čo mu povedal. Aj E. niečo hovorila obžalovanému, nadávala mu, že je škaredý, viac si nepamätá. Aj obžalovaný im hovoril, že príde do Hanušoviec a každého pozabíja, vtedy toto kričal, keď išiel s tou kávačkou. On keď stál pri dverách, tak chytil kávačku, držal ju v obidvoch rukách, lebo kávačka je ťažká, držal ju s oboma rukami, a keď sa rozmachol s tou kávačkou, tak vyšli hneď policajti, dali ho na zem a dali mu putá a im povedali, nech idú preč, poslúchli ich, sadli do auta a išli preč. Kávačku obžalovaný držal tak, že ju mal vo výške ramena. On sa rozmachol, tak oni určite tam nezostali stáť, ale išli do auta, poslúchli policajtov. Keď išiel s tou kávačkou obžalovaný, tak išiel k nim, oni boli pri aute, na ktorom ich priviezol dedo L., preto išli hneď do auta. K rozporom s jeho výpoveďou počas rekonštrukcie, kde uviedol, že obžalovaný pribehol k ich autu, zahnal sa so sekerou na auto a potom sa vrátil k policajnému autu a tam bol policajtami spacifikovaný uviedol, že bolo to tak, že obžalovaný stál pri svojom dome, zobral kávačku, utekal za nami k ich autu a policajti hovorili, že majú sadnúť do auta a ísť preč. On tú kávačku mal iba v ruke, nezahnal sa na nich. Nič, on iba zobral kávačku a utekal za nimi a nič nerozprával. Ten čo ich priviezol, bol Q. G..

B. K. G., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria v znaleckom posudku č. 14/2024 konštatoval u obžalovaného nepravdivé užívanie alkoholu a to podľa dostupnosti a financií, pričom podľa údajov obžalovaného je frekvencia požívania alkoholu nižšia. Znalec u obžalovaného zistil abúzy alkoholu v rámci škodlivého užívania podľa DSM-IV, pre ktoré svedčí užívanie látky napriek sústavným opakujúcim sa interpersonálnym problémom spôsobených alebo zhoršovaných pozitívom alkoholu – v minulosti trestný čin výtržníctvo. Nebola zistená závislosť od alkoholu ani iných návykových látok. Osobnosť obžalovaného sa podľa znalca javí ako jednoduchá a menej diferencovaná, zároveň sa javí ako akcentovaná, v záťažových situáciách afektívne labilnejšia, impulzívna, so zvýšenou dráždivosťou, frustračná tolerancia znížená. Vyššie city etické, estetické, sociálne, intelektuálne a iné sú rozvinuté. Etické požiadavky a princípy formálne chápe. Rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase skutku boli zachované v celom rozsahu. Berúc do úvahy požitie alkoholu a sklony obžalovaného k impulzivite, znalec pripustil zníženie ovládacích schopností nepodstatnou mierou, jednalo sa o bežné odbrzdzenie zábran po požití alkoholu, ktorý obžalovaný požíval vedome a dobrovoľne s dostatočnými skúsenosťami o vplyve alkoholu na jeho psychiku. Pobyť obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný. Navrhol zväziť nariadenie zákazu požívania alkoholických nápojov. Podľa zápisnice o vydaní veci zo dňa 29.12.2023 obžalovaný bol vyzvaný na vydanie veci a to sekery (kálačky) s plastovou násadou čierno-žltej farby, ktorú dobrovoľne vydal.

Obhliadka miesta činu bola vykonaná dodatočná a to dňa 14.2.2024 tak ako to vyplýva zo zápisnice o nej. Predmetom obhliadky bola ulica G. H. s tým, že sa jedná o asfaltovú komunikáciu v radovej výstavbe domov po jej obidvoch stranách. Po ľavej strane z čelného pohľadu na rodinný dom č. XXX/XX sa cesta po cca 10 metroch spája s druhou cestou, ktorá schádza nižšie do dediny, vstup na ulicu G. H. je možný z jej oboch strán. Z obhliadky bola vyhotovená aj fotodokumentácia zachytávajúca rodinný dom č. XXX/XX a to orientačný pohľad a pohľad spredu na rodinný dom a bližší pohľad na ľavú stranu domu.

Zo zápisu o vykonanej dychovej skúške obžalovaného vykonanej dňa 28.12.2023 v čase o 22.15 hod. (cca 1 hodina po skutku) vyplýva, že mu bola nameraná hodnota alkoholu v krvi s výsledkom 1,12 mg/l.

Rekonštrukcia bola vykonaná dňa 4.4.2024 v čase od 9.40 hod. do 10.55 hod., pričom bola vykonaná podľa výpovede obžalovaného, poškodeného G. H., svedka I. G. a svedkov E. L. a M. G.. Priebeh rekonštrukcie bol zachytený v zápisnici uvedením jednotlivých skutočností demonštrovaných zúčastnenými osobami podľa ich výpovedí a aj fotograficky. Rekonštrukciou bol podľa jej výsledku

ozrejmý spôsob spáchania trestného činu a to konanie obvineného ako aj konanie poškodeného a svedkov na mieste činu, podľa ktorých to bolo znázornené.

Podľa lustrácie v Registri obyvateľov je obžalovaný otcom dvoch detí a to A., nar. XXXX a A., nar. XXXX.

Sociálna poisťovňa, pobočka Vranov nad Topľou uviedla vo svojej správe, že obžalovaný nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti ani dôchodkových dávok a že bol vedený v registri poistencov ako zamestnanec od 22.6.2023 do 21.12.2023 u zamestnávateľa Mourez s.r.o. so sídlom vo Vranove nad Topľou.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou zasa uviedol, že obžalovaný nepoberal žiadne dávky a príspevky, že z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený od 22.6.2023 z dôvodu, že mu vznikol pracovný pomer a že mu nebolo ponúknuté vhodné pracovné miesto.

Aj obec F. podala správu k osobe obžalovaného, keď uviedla, že obžalovaný žije s matkou a súrodencami, že je rozvedený, že mal vykonať trest povinnej práce vo veci sp. zn. 13T/95/2019, že bol vo výkone trestu a že komisiou verejného poriadku v obci prejednávaný alebo a nebolo mu uložené žiadne opatrenie.

Ústav na výkon trestu väzby Košice uviedol, že obžalovaný sa správa slušne a disciplinovane, že úlohy a nariadenia plynúceho z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava a formácia v podmienkach zmierneného režimu výkonu väzby prebieha v požadovanom sociálnom smere.

Podľa záznamov v odpise z registra trestov obžalovaný bol doposiaľ súdne trestaný sedemkrát, pričom ostatné odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/18/2021 zo dňa 17.03.2021, právoplatným dňa 07.04.2021, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kde súd upustil od uloženia ďalšieho trestu vo vzťahu k odsúdeniu pod sp. zn. 2T/7/2020. Skoršie odsúdenia boli prevažne za majetkovú trestnú činnosť a tiež pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 17.4.2007 sp. zn. 2T/22/2007 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/10/2006 z 13.6.2007, bol obžalovaný odsúdený za spáchanie trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb.). Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/144/2018 zo dňa 19.11.2018, právoplatným dňa 27.02.2019, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov, následne bol dňa 9.11.2020 nariadený výkon trestu. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/7/2020 zo dňa 08.07.2020, právoplatným dňa 09.09.2020, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to taktiež pre prečin zanedbania povinnej výživy. Dňa 02.02.2022 bol obžalovaný podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody výkonu trestu v uvedených veciach sp. zn. 2T/144/2018 a 2T/7/2020, pričom mu bola určená skúšobná doba na 2 roky.

Vyššie uvedené vyplýva aj z oboznámeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/18/2021.

Obžalovaný bol uznaný za vinného aj v konaní sp. zn. 13T/95/2019 a to rozsudkom zo dňa 17.12.2019 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019, uložený bol trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, no uznesením zo dňa 28.8.2024 súd postupom podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 84 Trestného zákona rozhodol tak, že obžalovaný zvyšok trestu nevykoná.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR sa obžalovaný dopustil ôsmich priestupkov, z toho v šiestich prípadoch sa jednalo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Dňa 18.5.2022 sa obžalovaný dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tým, že sa vyhrážal svojej družke ujmu na zdraví, tiež sa vo vzťahu k družku dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu aj dňa 17.10.2023. Aj dňa 15.6.2020,

18.2.2020, 27.10.2019 a 31.8.2018 sa obvinený dopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a to fyzickým napadnutím. Priestupok zo dňa 12.9.2018 bol proti majetku a dňa 26.11.2019 porušil zákaz fajčenia na vyhradenom mieste.

Pre konštatovanie, že určitá osoba spáchala konkrétny trestný čin, musí mať súd za preukázané, že páchatel' svojim konaním naplnil všetky znaky predmetnej skutkovej podstaty.

Teda úlohou súdu bolo rozhodnúť, či sa obžalovaný dopustil skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a to pri právnej kvalifikácie skutku uvedenej v obžalobe.

Zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona sa dopustí, kto použije násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania – so zbraňou.

Pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu (§ 14 ods. 1 Trestného zákona).

Trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento neustanovuje inak. Pojem trestný čin možno charakterizovať ako súhrn objektívnych a subjektívnych skutočností, podmieňujúcich trestnú zodpovednosť, teda skutočností charakterizujúcich individuálne určitý ľudský zásah do vonkajšieho sveta, ak sú v ňom naplnené znaky činu uvedeného v Trestnom zákone. Z toho vyplýva, že nie každý skutok je trestným činom.

Aby určité konanie bolo možné kvalifikovať ako trestný čin, musia byť týmto konaním naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu, ktorými sú objekt, objektívna stránka, subjekt, subjektívna stránka.

Objektom uvedeného trestného činu útoku na verejného činiteľa je spoločenský záujem na riadnom, nerušenom a zákonnom výkone právomoci verejného činiteľa – ako individuálne určenej osoby, ktorá má zverenú právomoc.

Kto je verejným činiteľom upravuje Trestný zákon v § 128.

Verejným činiteľom sa na účely Trestného zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky. Ak ide o trestný čin prijímania úplatku podľa § 330 a podplácania podľa § 334, verejným činiteľom je aj osoba, ktorá má z titulu svojho postavenia alebo funkcie právo rozhodovať alebo sa podieľa na rozhodovaní o nakladaní s majetkom, majetkovými právami a finančnými prostriedkami pochádzajúcimi z rozpočtu Európskej únie, z rozpočtu spravovaného Európskou úniou alebo v mene Európskej únie alebo rozpočtu inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Európskej únie zriadených v súlade so Zmluvou o Európskej únii alebo Zmluvou o fungovaní

Európskej únie alebo rozpočtu nimi priamo alebo nepriamo spravovaného a kontrolovaného. Ak ide o trestný čin prijatia a poskytnutia nenáležitej výhody podľa § 336c a § 336d, verejným činiteľom je aj osoba, ktorá má z titulu svojho postavenia alebo funkcie právo rozhodovať alebo sa podieľa na rozhodovaní o nakladaní s majetkom, majetkovými právami a finančnými prostriedkami, hospodárenie s ktorými podlieha kontrole Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky.

Ide teda o vyššie vymenované osoby, ktorým zákon zveruje právomoci rozhodovať v oblasti verejnej správy, a o osoby, ktoré sa podieľajú na plnení úloh spoločnosti a štátu a používajú pritom právomoc, ktorá im bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená.

Takou osobou je teda aj osoba v služobnom pomere, ktorou osobou je aj policajt, ale za splnenia uvedenej podmienky, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ochrana verejného činiteľa však nie je spojená s touto osobou, ale s činnosťou, ktorú vykonáva a preto sa na ochranu verejného činiteľa vyžaduje, aby bol trestný čin spáchaný práve v úmysle pôsobiť na výkon právomoci alebo pre výkon právomoci verejného činiteľa.

Štátnu službu príslušníkov PZ upravuje zákon NR SR č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“), ktorý v § 1 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „štátna služba“).

Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie príslušník Policajného zboru, príslušník informačnej služby, príslušník bezpečnostného úradu a príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže (§ 1 ods. 3 zákona o štátnej službe).

V zmysle § 2 ods. 1, ods. 2 zákona o štátnej službe policajtom sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade. Štátnou službou sa na účely tohto zákona rozumie plnenie úloh Policajného zboru policajtom v služobnom úrade alebo v zahraničí a právne vzťahy s tým súvisiace. Štátna služba sa vykonáva v služobnom pomere.

Konaním je vo všeobecnosti prejav vôle človeka vo vonkajšom svete. Na trestnoprávne relevantné konanie sa vyžaduje, aby konanie vôľovo „patrilo“ subjektu a aby ho tento subjekt aj prejavil vo vonkajšom svete. Je nevyhnutné však, aby tento prejav vôle naplňal znaky skutkovej podstaty (objektívnej stránky) konkrétneho trestného činu.

Objektívna stránka trestného činu útoku na verejného činiteľa je založená na konaní páchatel'a, ktorý používa násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa alebo toto násilie používa pre výkon právomoci verejného činiteľa.

Právomoc je vo všeobecnosti definovaná ako súhrn oprávnení a povinností, ktoré zákon priznáva danému poverenému orgánu na výkon jeho činnosti.

Za násilie, ktorým sa pôsobí na výkon právomoci verejného činiteľa, možno považovať taký spôsob konania páchatel'a, kedy používa násilie voči telesnej integrite verejného činiteľa v úmysle pôsobiť na výkon jeho právomoci alebo používa násilie voči telesnej integrite inej osoby v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa alebo toto násilie použije voči veci verejného činiteľa alebo inej osoby v špecifickom úmysle.

O pôsobenie na výkon právomoci pôjde teda vtedy, keď cieľom páchatel'a je donútenie verejného činiteľa, aby svoju právomoc vôbec nevykonával alebo ju vykonával inak, ako je ustanovené v zákone. Násilie

v tejto skutkovej podstate je teda prostriedkom, ako dosiahnuť, že verejný činiteľ bude vykonávať svoju právomoc inak ako by to urobil bez použitia tohto násillia.

Opätovne potom súd zdôrazňuje, že ochrana verejného činiteľa nie je spojená s osobou, ale s činnosťou daného verejného činiteľa. Z tohto dôvodu sa potom vyžaduje, aby bolo konanie páchatela pri použití násillia spojené s výkonom právomoci verejného činiteľa.

Subjektom tohto trestného činu, teda tým, kto sa ho môže dopustiť, spáchať ho, môže byť ktorákolvek trestne zodpovedná fyzická osoba.

Posledným znakom skutkovej podstaty, ktorý musí byť naplnený, je subjektívna stránka, ktorá v tomto prípade predpokladá úmyselné zavinenie, ktoré je v zmysle písm. a) doplnené špecifickým motívom páchatela – v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Úmysel páchatela, ktorého cieľom je pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, teda smeruje k tomu, aby ovplyvnil vôľu verejného činiteľa tak, aby tento konal inak ako pred použitím násillia vo vzťahu k výkonu svojej právomoci, čiže tak, aby svoju právomoc nevykonal buď vôbec, alebo ju vykonal úplne odlišným spôsobom ako ju zamýšľal vykonať. Útok z časového hľadiska musí predchádzať výkonu právomoci alebo musí k nemu dôjsť pri jeho výkone.

Z vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané, žeby konanie, ktorého sa obžalovaný dopustil, keďže tento nepopiera, že s kálačkou v ruke z domu vyšiel, ale s úmyslom vo vzťahu k príbuzným svojej družky a to jej matky E. L. a jej druha M. G., žeby teda konanie obžalovaného popísané v obžalobe bolo trestným činom, pretože podľa názoru súdu toto konanie nenaplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu ako sa nimi súd zaoberal vyššie. V obžalobe je uvedené, že hliadka v zložení práp. G. H., poškodený, a práp. I. G., boli službukonajúci policajti, ktorú skutočnosť nikto nespochybnil, na miesto boli vyslaní ako hliadka operačným dôstojníkom na preverenie prijatého oznámenia ohľadom družky obžalovaného. Nikto teda nespochybňuje, že tam boli oprávnené na preverenie tejto skutočnosti, ale súd má za to, že už to ďalšie, následné zotrvanie a potom ten konkrétny okamih, kedy poškodený H. stál pri motorovom vozidle a kedy malo dôjsť ku spáchaniu skutku obžalovaným, že vtedy už poškodený G. H. nevykonával žiadnu právomoc tak ako to predpokladá ustanovenie § 323 Trestného zákona. Je pravda, že poškodený práp. G. H. aj práp. I. G. uviedli, z akého dôvodu na danom mieste po preverení oznámenia, na ktoré boli vyslaní, zotrvali, pričom aj Zákon o Policajnom zbore predpokladá, že jednou z jeho úloh je zachovávanie verejného poriadku. Ale v tej konkrétnej situácii a pre naplnenie zákonných znakov žalovaného trestného činu – zločinu útoku na verejného činiteľa, poškodený práp. G. H. nevykonával žiadnu právomoc, teda nie je tam žiaden podklad pre záver, na čo mal obžalovaný pôsobiť svojim konaním, teda aby akú právomoc poškodený nevykonával alebo ju vykonával ináč v dôsledku použitého násillia zo strany obžalovaného, teda aby bola splnená podmienka pôsobenia na výkon právomoci verejného činiteľa. Nepostačuje podľa súdu pre naplnenie zákonných znakov žalovaného zločinu len zistenie, že sa jedná o osobu verejného činiteľa, lebo tým poškodený, aj druhý z hliadky práp. G., bol. Nepostačuje len táto samotná skutočnosť, že poškodený bol verejným činiteľom, pre naplnenie zákonných znakov žalovaného zločinu a konštatovanie záveru o spáchaní trestného činu, keďže pre takýto záver sa musí pôsobiť na konkrétny výkon právomoci verejného činiteľa, ale súd má za to, že poškodený ani práp. G. v tom konkrétnom okamihu žiadnu takúto právomoc nevykonávali, nebolo podľa súdu preukázané, žeby obžalovaný pre výkon ich právomoci sa dopustil konania kladeného mu za vinu obžalobou, nebol preukázaný úmysel obžalovaného, žeby sa konania popísaného v obžalobe dopustil pre výkon právomoci poškodeného ako verejného činiteľa. Tomuto záveru súdu zodpovedajú skutočnosti vyplývajúce jednak z výpovedí oboch policajtov hliadky, ktorí objasnili, aká situácia bola na mieste skutku v kontexte preverovania oznámenia o bodnom poranení družky obžalovaného a následného dostavenia sa jej matky a druha na miesto, že teda medzi nimi vznikla konfliktná situácia, hádka, čo vydedukovali najmä z ich správania, keďže zúčastnené strany hovorili rómsky a tomu nerozumeli, ale aj z výpovedi obžalovaného a svedkov.

Preto podľa názoru súdu nezostávalo iné, ako obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Poškodený nárok na náhradu škody neuplatňoval, preto súd osobitným výrokom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.